

ஐந்தாம் பகுதி உள்ள இளம் பெண் ஒருவருடனான உரையாடலின் போது, அள்ளிக் கொட்டிய குமுறல் தான் "நாசமாகப் போவாங்கள், அறுவாங்கள்" என்று திட்டவதைத்தது. அடக்கி ஓடும் கிடக்கும் கோபங்கள், போராட்டங்கள், இப்படித்தான் குமுறி வந்திருந்தது. சமாதான காலத்தில் இதேபெண், தமிழீழம் மிக விரைவில் மலரும் என்றவர். அப்படியா என்ற போது, எம்மை எள்ளி நகையாடிக் கததைத் தவர்.

அந்தளவுக்கு நம்ப வகை கப்பட்ட ஒரு பிரமையில் வாழ்ந்தவர்கள். புலிகளோ தங்கள் பாசிச சூயர்ப்பங்களை மட்டிமறதைத்து, தம்மைப் பற்றி ஏற்படுத்திய பிரமிப்பையுத்தத்தின் போது தகர்த்துநிறுத்தனர். எப்பிப்பட்ட பாசிட்டிகள் தாங்கள் என்பதை, மக்கள் முன்னிர் வாணமாகவே நிறுவினர்.

இன்று அதேபெண் இந்தக் காட்டுமிராண்டிகளின் இனவழிப்பு யுத்தத்தினால் சொந்த வடவாடன குமுறி எழுந்தாள். அரசு நாசி முகாமில் உணவுக்காக நிரிபட்டுக் கீழே வீழ்ந்ததால், தனக்கு கிடக்க இருந்த ஒரு குழந்தை வயிற்றில் வதைத்தே அழிந்து போனது. அதற்கு சரியான மருத்துவமின்றி, மீண்டும் கடும்மையான உடல் நிலைக்கு சனென்றார். இன்று இப்படி அவரின் கதையுள்ளது. அவரின் சொந்த தமக்கை ஒரு கண்பறிபோன நிலையில், உடலில் பல காயங்கள் நோய்கள் உடன், தனது நான்கு சிறு குழந்தைகளையும் விட்டுவிட்டு அனாதையாக மற்றொரு மருத்துவமனையில்; வாழ்வைக் காக்க அலகின்றார். இவர்தன் குழந்தைக்காக வன்னியில் அங்குர்பால் பகைகற கொடுக்கும் நீண்ட கியிவில் நின்ற போது, புலிகள் அங்கு வாக் கிடக்க கியுடன் நின்ற பசே, அந்த இடத்தில் குண்டு வீழ்ந்த போது ஏற்பட்டதே இந்தக் காயம். அதில் தம் குழந்தைகளுக்காக அங்குர்பால் பகைகற்றைப் பெற வந்து நின்ற, 70 பொதுமக்கள் இறந்து போனார்கள். மக்களகைக் கொல்லவேண்டும் என்ற குறிக் கோளுடன் இதை திட்டமிட்டு செய்த புலிகளை, அந்த வன்னி மக்கள் பாடையில் போவான்கள் என்று துற்றாமல் வேறு என்னதான் செய்யமுடியும். இப்படி மக்கள் புலியை காறி உமிழ்வதில், நியாயங்கள் உண்டு. இவர்கள் மக்களையே பாடையில் அனுப்பியவர்கள் ஆயிற்றே.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

இப்படி காறி உமிழ்ந்த அந்த பணை, தன் சக இரத்த உடன் பிறப்புகளை புவியின் அராஜகத்துக்கு பலிகொடுத்துவர். எந்த பயிற்சியுமற்ற தன் உடன் பிறப்புகளை கதறக் கதற தன் கண் முன் இழுத்துச் சினைத்தயையும், யுத்த முனையில் வீ ரமரணம் என்று கபறி மபின்றாம் நாளே புவிகள் உடலகைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து கதையைச் சொல்லி திட்டி அழுகின்றார். அந்தப் பணை குழந்தை பரவமடந்த 6 நாள் களில் இழுத்துச் சினைத்தவர்கள், அதன் பின் 3 நாளில் வீ ரமரணமடயை வதைத்தனர். தமிழ் சமீகம் புவியிடம் சந்தித்த கொடுமகைகள், வார்த்தகைகளுக்கு உட்பட்டவயைல்ல. இப்படி கண் முன்னால் கண்ட கட்டை, எத்தனையோ கதகைகள். அவகையையோ அவர்களால் சொல்லி மாளாது.

அங்கே இந்த நாசமறுப்பாங்கள், மானம் வடிகம் எல்லாவற்றயையும் இல்லாதாக கினார்கள் என்றால், இங்கே இந்த மற்ற அறவாங்கள் அதயை சயெகின்றார்கள் என்று, தம் மனக்குமுறலகைக் கொட்டித்தீர்த்தார்.

மக்கள் இப்படித்தான் குமுறி வடிககின்றனர். இப்படித்தான் போராடுகின்றனர். தமது ஆயுதமாக சொற்கள். இதன் மீலம் இந்த மனித அவலத்துக்கு காரணமான அனவரயையும் திட்டித்தீரக்கும், உச்சத்தில் வன்னி மக்கள் உள்ளனர். தமக்கு நடந்த நடக்கின்ற கொடுமகைகளை, கொடூரங்களகைச் சொல்லி காறி உமிழ்கின்றனர். புவிகள் இனி அந்த மக்களை நெருங்கவே முடியாத அளவாக்கு, பாரிய கொடுமகைகளை அவர்களாக்கு சயெத்திருக்கின்றனர். ஆண், பணை பால் வறோபாடு கடந்த எல்லகைகள், புவிகள் அந்த மக்களை இழிவாகவும் மலிவாகவும் நடத்தினர்.

அந்த மக்களுக்கு எதிராக தப்சணம் புவியின் மொழியாகியது. இப்படி தப்சணம், மக்களுக்கு எதிரான, வன்முறை கொண்ட மொழியாகப்பட்டது இதுவல்ல முதன்முறை. பணைகளை அவர்களின் உறுப்பு சாரந்து இழிவு சயெயும் தப்சண மொழியால், ஆண் புவிகள் இததை தமதுப்பாககி முனையில் திட்டித்தீர்த்து அடக்கினர். இதைத்தினதும்;;, பணைணினதும் மானம் வடிகம் அனதைத்தயையும் இழக்க வதைத்தனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

புலிகள் பலிகொடுக்க விரும்பிய இடத்தில், மக்களை கட்டாயப்படுத்தி அமரவதைத் தனர். மறுத்தவர்களை பச்சை மட்டைகொண்டு விளாசினர். மக்கள் இராணுவத்தின் சில்லடியில் சாக வளையும் என்ற அடிப்படையில், துப்பாக்கி முனையில் படு துப்பாக்கிகள் மட்டும் வன்முறையை ஏவினர். இதன் மட்டும் பலி மடையில், பலியாட்களாக மக்களைத் திணித்தனர். பச்சை மட்டை கொண்டு தாக்கப்பட்டனர்.

இந்தளவாக்கும் அந்த மக்கள் சூயமாக தப்பிப் போகாத வண்ணம், உயிர்வாழ முனையாத வண்ணம், அனதை துவிதமான வன்முறைகளையும் ஏவினர். இதன் மட்டும் புலிகள் தாம் விரும்பியவாறு, மக்களை மரணப்பொறியில் சிக்க வைத்து மரணிக்க வைத்தனர். இதற்கு ஏற்ற பலி இடத்தில், மக்கள் இரூக்கவளையும் என்பது தான் புலியின் தாகமாகியிருந்தது.

இந்த இடத்தில் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுவது அவசியம். பாராளுமன்ற பொறுக்கியும் கிட்டமபைபு எம்.பி.யுமான ஒருவர், நோர்வேயில் புலிகளுடனான உரையாடல் ஒன்றின் போது 50000 மக்கள் இறந்தால் தமிழ் மூம் கிடக்கவும் என்றான். அதாவது இந்த தப்பொறுக்கி மக்களை பலியிடுவதும், பலிகொடுப்பதும் அவசியமென்றான். அதைத்தான் புலி பலிமடையில் நிறுத்தி நடத்தியது. அன்று இந்த தப்பொறுக்கி யாழில் உள்ள 40000 இராணுவத்துக்கு சவப்பெட்டியை தயார் செய்ய பாராளுமன்றத்தில் வீராப்பு பசேயவன். இந்த தப்பொறுக்கிகளை உள்ளடக்கிய கும்பல், 50000 தமிழ் மக்களை கொன்றால், சர்வதேச தலையீடு ஏற்படும்; என்று திட்டமிட்டவர்கள். இதன் மட்டும் தமிழ் மூத்தபைப் பெறமுடியும் என்று கபறி, அதைச் செய்ய துண்டி அதை நியாயப்படுத்தி வழிகாட்டியவர்கள்.

இதற்கமையவே மக்கள் தாமாக உயிர் வாழ முனையாத கற்றுமாகியது. இதன் மீறினால் பச்சைமட்டை அடிகிடைத்தது. துப்பாக்கித்தினால் படுக்கவேலமாக அவதூறு செய்யப்பட்டனர். அதையும் மீறினால் சூட்டக்கொல்லப்பட்டனர். இதன் மட்டும் மக்களை தம் பலிகொடுக்கும் கொலைவெறிக்கு அடங்கிப் போக கோரப்பட்டனர். பரிசீலனாதக்கூண்டுகள் எங்கே கொட்டப்பட்டனவென்றதோ, அங்கு மக்களை

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

வலுக்கட்டாயமாக புலிகள் நிறுத்தி வைத்தனர். இராணுவம் எதை வைத்து இலக்குத் தவறாத குண்டுவீச்சை நடத்துகின்றதோ, அதற்குறிப்ப அதை மக்கள் மத்தியில் விழுந்து சிதற புலிகள் துண்டினர். பலியடெக்கவும், பலிகொடுக்கவும், ஒரு அரசியல் திருவிளையாடலை வன்னியில் புலிகள் நடத்தி முடித்தனர்.

இந்த உளவியல் பாதிப்பில் இருந்து மீள முடியாதவர்கள், புலிகள் மலே காறித் துப்புகின்றனர். அகதி முகாம்களில் தப்பிப் பிழைக்கும் புலிகளை பழிவாங்கும் உணர்வுடன் காட்டிக்கொடுக்கின்றனர் அல்லது தாக்குகின்றனர். புலிகள் மலோன மக்களின் வறறுப்பு, சாபமாக மாறி நிற்கின்றது.

இந்த நாசமறுத்தவங்களே பாடையில் போவாங்களே என்ற திட்டிய அந்தப் பணை, புலிகள் அழிந்துவிட்டனர் என்பதையும், தலமை அழிந்துவிட்டது என்பதையும் இன்னும் நம்பவில்லை. அந்த நாசமறுப்பாங்களைத் தான், பாடையில் போவாங்கள் என்று இன்றும் காறி உமிழ்கின்றனர். மக்கள் தங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றார்கள் என்பதை புலிகளின் புலனாய்வு அறிக்கைகள் கண்டுபிடிக்காது, உல்லாசமாக புலத்தில் அறிக்கை விடுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

வன்னி நாசி முகாமை நடத்தும் அறுவாங்கள் பற்றி, அந்த இளம் பணை தன் பாணியிலேயே அவர்கள் மலே காறி உமிழ்ந்தார். ஒரு நேர உணவு கட்டிட கிடையாது. அதுவும் கியூவில் முட்டி மோதி வாங்கித் தின்றால் தான், அன்றைக்கு உணவு. அந்த உணவு மனிதன் தின்ன முடியாத அளவுக்கு தரம் கெட்டது. குளிக்கவும் ஆற்றிலோ, மலம் மிதந்து வருகின்றது. இரவில் நோய் என்றால், மரணத்தைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது. பகலில் நோய் என்றால், ஒரு கிலோ மீற்றர் நடக்க வேண்டும். கடுமையான வருத்தம் என்றால் அதையாரும் ஓடிப்போய்ச் சொன்னால் தான், அம்புலன்ஸ் வரும். இங்கு வாழ்வது என்பது, மரணத்துடனான போராட்டம் தான்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

உள்ளே சாராய வியாபாரம் கொடுக்கப்பட்ட பறக்கின்றது. 900 ரூபாய்க்கு வளியில் வாங்கும் சாராயம், உள்ளே 1500 ரூபாய். உள்ளே கட்டிடுறவா சங்கங்கள் முதல் பலவிதமான கடகைகள், விலையோ அதிகம். பொருளை வாங்க எவரிடமும் பணமில்லை. உழைப்பில்லை, வருமானமில்லை. உள்ளே பணப்புழக்கம் கொண்டோர் பாடு கொட்டாட்டம். அனைத்தையும் விலைபேசி வாங்குகின்றனர். புலிகளின் வங்கி ஒன்றை உடனடி அடையில் பணத்தையும் நகையையும் அள்ளியும் பல் ஒன்று, பணத்துடன் உள்ளே அலகைகின்றது.

நோய் கடும்பையாகி வலுவியா பொது மருத்துவமனைகளுக்கு சினிமாவால், மனிதத்தன்மையற்ற வகையில் தான், அங்கு மருத்தவ ஊழியர்கள் இந்த மக்களை நடத்துகின்றனர். நாய்களாக, பைய்களாக, அகதிகளை நடத்துகின்றனர். இந்த அகதிகளிடம் கட்டி, பணத்தைக் கறக்க முனையும் வதைத்தியர் உலகம். பணப் பிசாசுகளே, எங்கும் அலகைகின்றனர்.

வதைத்திய கலாநிதிகளோ அகதிகளை, வளியில் தம் தனியார் மருத்துவமனைகளுக்கு பணத்துடன் வரும்படி நச்சுச்சரிக்கின்றனர். பணம் இல்லாதவர்களை, அரையும் குறையுமாக மருத்துவம் பார்த்து, அவர்களை வருத்தியே கொல்லுகின்றனர். ஒரு சில மனிதாபிமான மருத்துவர்கள் சயெலகை கட்டி, இந்த பணப்பேய்கள் சலல்லாக காசாக்குகின்றனர். இப்படி எங்கும் எதிலும் மனித அடிப்படையை தகர்த்து விடுகின்ற, காட்டுமிராண்டித்தனங்கள்.

இப்படி பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மலோன ஈவிரக்கமற்ற தண்டனைகள். நாலு வலிக்குள் வதைத்து விலைபேசப்படும் மக்கள் கட்டிடம். எத்தனை துயரங்கள், துன்பங்கள். இவ்வை எல்லாம் எதற்கு? இனி இந்த மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசத்துக்கு என்ன நடக்கப் போகின்றது!?

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 24 June 2009 08:17 - Last Updated Wednesday, 24 June 2009 08:27

இன்று உலகம் தழுவிய வகையில் பெரும் பண்ணைகளை உருவாக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வன்னிலம் கொடுக்கப்படப் போகின்றதா!? இங்கு சிங்களக் குடியேற்றமல்ல, பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் குடியேற்றம்; நிகழப்போகின்றது என்ற அச்சம், இன்று எதார்த்தமாக உள்ளது. தசேத்தை அன்னியனுக்கு விற்பதுதான், பரேனவாத அரசின் அரசியல் குறிக்கோள். இததைதான் சிங்களப் பரேனவாதம், அபிவிருத்தியின் பெயரில் செய்ய முனைகின்றது.

பி.இரயாகரன்
24.06.2009